

FILIP TAMÁS

Sereglet

*Farkaskor ez, és néhány
bárányos pillanat, szűk
ösvényeken torlódunk össze
mind, szikráznak a bundák
a vásári forgatagban.*

*Némelyiken még füstöl
a billog, és égett hús
szaga csap össze sistergő
lacikonyhák gőzeivel.*

*Elveszett nyáj helyett
magukat terelik körbe-körbe
a megöszült kutyák, sáros
novemberré dagasztva a földet.*

*Nagybőgő kövér húrjait
pengeti egy medve, aztán
mindet elszakítja, és elszalad,
amikor vörös vitorlák
dőlnék a horizontra.*

Lassú titkokat

*Csónakon élek, szűnyoghálóval
veszem körül magam, hogy
állatok, emberek és viharok
meg ne zavarják nyugalmam.*

*A legtöbb isten nem figyel rám,
csak a gondoktól elnehezült
hínár kapaszkodik evezőmben.
Lerázom, nincs kedvem
beszélgetni más létezőkkel.*

*Este van, néhány szóval
táplálom a füzetemet.
Álmom csempézett falú szoba,
ahol leszíjazva fekszem, és
a romlás mérgeit
csöpögteti belém egy tű.
A szűnyoghálón át dőfte
belém egy kéz, amely
nem hibáz sohasem.*

Az átállított váltó

*Megelőzi a kúrthang, a zakatolás,
és hiába kötözte magához
füstjével az alagutat, kioldódik
a csomó, s a fagyasztott
virággal megrakott vonat
felgyorsít a részegítő kanyarban.*

*A Hold fehér krétával rajzolja
köré a térképpel letakart tájat.
Hullámszik még az utolsó
lélegzetektől, akár a befagyott tenger.*

*Óvatlan kifut rá, mert valaki
átállította a váltót, s jégből
síneket fektettek rá a tél katonái.
Kisiklik, felborul, és a virágok
mind elszabadulnak.*